

De besnijdenis

Genesis 17:1-11

*“Want in Christus Jezus heeft noch besnijdenis enige kracht, noch voorhuid,
maar geloof, door de liefde werkende.”*

Galaten 5:6

Ad Leeuwenhage

1. *Als nu Abram negen en negentig jaren oud was, zo verscheen de HEERE aan Abram en zeide tot hem: Ik ben God, de Almachtige, wandel voor Mijn aangezicht en zijt oprecht.*
2. *En Ik zal Mijn verbond stellen tussen Mij en tussen u, en Ik zal u gans zeer vermenigvuldigen.*
3. *Toen viel Abram op zijn aangezicht, en God sprak met hem, zeggende:*
4. *Mij aangaande, zie, Mijn verbond is met u, en gij zult tot vader van menigte der volken worden.*
5. *En uw naam zal niet meer genoemd worden Abram, maar uw naam zal wezen Abraham; want Ik heb u gesteld tot vader van menigte der volken.*
6. *En Ik zal u gans zeer vruchtbaar maken, en Ik zal u tot volken stellen, en koningen zullen uit u voortkomen.*
7. *En Ik zal Mijn verbond oprichten tussen Mij en tussen u en tussen uw zaad na u in hun geslachten, tot een eeuwig verbond, om u te zijn tot God en uw zaad na u.*
8. *En Ik zal u en uw zaad na u het land uwer vreemdelingschappen geven, het gehele land Kanaän, tot eeuwige bezitting; en Ik zal hun tot God zijn.*
9. *Voorts zeide God tot Abraham: Gij nu zult Mijn verbond houden, gij en uw zaad na u, in hun geslachten.*
10. *Dit is Mijn verbond, dat gijlieden houden zult tussen Mij en tussen u en tussen uw zaad na u: dat al wat mannelijk is u besneden worde.*
11. *En gij zult het vlees uwer voorhuid besnijden; en dat zal een teken zijn des verbonds tussen Mij en tussen u.*

Als lós onderwerp is dit misschien een beetje een vréemd onderwerp. Maar hoe vreemd ook, er worden via de besnijdenis zéér essentiële dingen naar voren gebracht.

En het belangrijkste argument om wat nader op de besnijdenis in te gaan is: **“Het staat in de Bijbel en dus is het waard om onderzocht te worden”.**

Het is een onderwerp waar de Calvinist zich waarschijnlijk in zal verslikken, omdat het zijdelings iets met seksualiteit te maken heeft. En dit schijnt dan smerig te zijn, of “niet Christelijk”.

Nu, de Bijbel spreekt openlijk en onomwonden over al dit soort dingen. Veel meer dan de Calvinist zou willen, of voor mogelijk zou hebben gehouden. Bij het bijbellezen slaan ze waarschijnlijk ook bijbelgedeeltes over, die naar hun mening onkuis zijn. In hun zogenaamde “vroomheid”, zijn ze blijkbaar “netter” dan God Zelf.

De “Brouwer Bijbelvertaling” is zelfs zo “vroom”, dat ze blanke bladzijden in de Bijbel heeft, daar, waar de vertaler vindt, dat de Bijbel toch wel erg ver gaat in zijn onomwonden uitspraken. En daarmee is de vertaler juist “vervloekt”, omdat hij “afdoet” aan het Profetisch Woord.

Bijvoorbeeld:

Hosea moet op de markt een hoer kopen en 3 kinderen bij haar verwekken.

En of al dit soort dingen ethisch verantwoord zijn, gaat ons niet aan.

De HEERE vermeldt het in Zijn Woord vanwege de typologische betekenis.

En wij zouden Zijn Woord serieus nemen en deze dingen onderzoeken.

Ook al die dingen, die op het menselijk vlak misschien ordinair, schunnig, en zelfbevredigend zijn.

Wij zouden de typologische betekenis van al deze dingen zoeken, en ons eigen commentaar hierover achterwege laten.

Want onze mening is voor de HEERE totaal niet belangrijk, of relevant.

Wij zouden al onze gedachten aanpassen aan Zijn Woord en aan Zijn Gedachten en we zouden héél Zijn Woord onderzoeken, geloven en ons “eigen” maken.

Leviticus 9:1; Exodus 22:30; Leviticus 12:3:

Normaal, behoort de besnijdenis toegepast te worden net na de geboorte, op de 8e dag.

Maar daarnaast hebben we nog een paar uitzonderingen.

Genesis 17:25, 26: Abraham (= 99), en Ismaël (= 13)

Exodus 2:22; 4:25: Gersom, de eerstgeborene van Mozes, wordt besneden

Genesis 34:24: Al de mannen van Sichem, worden besneden

Jozua 5:4: Alle manspersonen worden door Jozua besneden

Lukas 2:21: De letterlijke besnijdenis van de HEERE Jezus, was op de 8^e dag
Maar de besnijdenis van Christus is in Zijn “dood en Opstanding”

Kolossenzen 2:11: Wij zijn besneden, door de besnijdenis van Christus
Overdrachtelijk, op de 8^e dag, en dus **na** de Sabbat
Maar letterlijk, ver na de 8^e dag
Namelijk bij onze wedergeboorte

De besnijdenis werd al in Genesis (en dus ver voor de komst van de Wet), ingesteld.

Bij de verschijning van de Wet wordt de besnijdenis ook in de Wet opgenomen. En dit is weer zo: **“Opdat de besnijdenis, door de Wet bevestigd zou worden”**. Maar we zullen dit later toelichten.

In de geschiedenis van Jozua (is de naam Jezus, maar dan in het Hebreeuws), vinden we op typologische wijze de betekenis van de besnijdenis uitgebeeld.

Jozua 5:2:

Te die tijd sprak de HEERE tot Jozua: Maak u stenen messen, en besnijd wederom de kinderen Israëls, ten tweeden maal.

Typologisch is de 2^e, de definitieve.

Toen maakte zich Jozua stenen messen, en besneed de kinderen Israëls op den heuvel der voorhuiden. **De Heuvel, waar de werkelijke besnijdenis plaats vond, blijkt de Heuvel Golgotha (= גולגולת = gulguleth = hersenpan) te zijn.**

Dit nu was de oorzaak, waarom hen Jozua besneed: al het volk, dat uit Egypte getogen was, de manspersonen, alle krijgslieden, waren gestorven in de woestijn, op den weg, nadat zij uit Egypte getogen waren.

Want al het volk, dat er uittoog, was besneden; maar al het volk, dat geboren was in de woestijn op den weg, nadat zij uit Egypte getrokken waren, hadden zij niet besneden.

Want de kinderen Israëls wandelden veertig jaren in de woestijn, totdat vergaan

was het ganse volk der krijgslieden, die uit Egypte gegaan waren; die de stem des HEEREN niet gehoorzaam geweest waren, denwelken de HEERE gezworen had, dat Hij hun niet zoude laten zien het land, hetwelk de HEERE hun vaders gezworen had ons te zullen geven, een land vloeiende van melk en honing. Maar hun zonen heeft Hij aan hun plaats gesteld; die heeft Jozua besneden, omdat zij de voorhuid hadden; want zij hadden hen op den weg niet besneden. En het geschiedde, als men een einde gemaakt had van al dat volk te besnijden, zo bleven zij in hun plaats in het leger, totdat zij genezen waren. Verder sprak de HEERE tot Jozua: Heden heb Ik den smaad van Egypte van ulieden afgewenteld; daarom noemde men den naam dier plaats Gilgal, tot op dezen dag.

Jozua 5:6:

We hebben gelezen, dat de besnijdenis niet uitgevoerd werd in die 40 jaar in de woestijn. (Niet na 8 dagen, maar ook niet op latere leeftijd, vond er besnijdenis plaats.)

Hebreeën 3:17-19:

En ook de apostel Paulus zegt hierover:

Over welke nu is Hij vertoornd geweest veertig jaren? Was het niet over degenen, die **gezonderd** hadden, welker lichamen gevallen zijn in de woestijn?

En welken heeft Hij gezworen, dat zij in Zijn rust niet zouden ingaan, anders dan degenen, die **ongehoorzaam** geweest waren? En wij zien, dat zij niet hebben kunnen ingaan vanwege hun **ongeloof**.

Als je ongeloofig blijft, heeft de uiterlijke besnijdenis geen enkele zin.

Die 40 jaar van het volk Israël in de woestijn waren eigenlijk alleen vanwege haar ongeloof.

De HEERE had na de uittocht uit Egypte, het volk Israël dan ook 40 jaar in de woestijn gelaten, totdat **die** generatie in de woestijn gestorven zou zijn.

Opdat er daarná een nieuwe generatie het Beloofde Land zou kunnen binnengaan.

Maar ook weer: alleen op grond van de besnijdenis, op grond van geloof.

En deze nieuwe generatie wordt vervolgens dan ook **door Jozua** (= Jezus) besneden.

Hier wordt de besnijdenis (als het ware) opnieuw ingesteld, hoewel de

besnijdenis al bij Abraham voor het eerst was ingesteld. Daarna werd de besnijdenis weliswaar ook geregeld onder de Wet, maar in deze eerste 40 jaar van de **Bedeling der Wet**, werd de besnijdenis **in iedergeval niet toegepast**. Maar hier in Jozua 5 wordt, bij het in bezit nemen van het Beloofde Land onder leiding van Jozua, de besnijdenis weer officieel toegepast **door Jozua**. Die op profetische en typologische wijze de uitbeelding is van de HEERE Jezus Christus.

Maar laten we eerst eens een paar stappen terug doen.

Wanneer en waarom werd de besnijdenis ingesteld?

En wat is eigenlijk de betekenis van de besnijdenis?

Genesis 17:

De besnijdenis wordt hier voor het eerst ingesteld.

De besnijdenis werd ingesteld bij Abraham. (Dus 430 jaar vóór de komst van de Wet). Als de besnijdenis daarna óók in de Wet wordt opgenomen bevestigt de Wet daarmee:

Dat de Beloften Gods aangaande Eeuwig Leven, gedaan zijn aan Abraham en aan zijn Zaad, op grond van geloof, alleen.

Dus de besnijdenis heeft zijn oorsprong **absoluut niet in de Wet**.

Maar de Wet bevestigt Gods Eeuwig Verbond, op grond van het geloof van, en met Abraham en met zijn Zaad, doordat de Besnijdenis in de Wet is opgenomen.

En verder heeft de besnijdenis geen enkel praktisch nut.

Want in de Bijbel is de besnijdenis alleen maar een symbolische aangelegenheid.

De besnijdenis heeft alleen een profetische en dus een typologische betekenis.

Het is een teken.

En heeft dus een **betekenis**.

Romeinen 4:11: "Het teken der besnijdenis".

En zo heeft de besnijdenis dus uitsluitend een typologische betekenis.

Zowel in het Oude Testament, als in het Nieuwe Testament.

En hoewel de besnijdenis een **"uiterlijk"** teken is, heeft de besnijdenis eigenlijk niets van doen met de **"buitenkant"**.

De Jood beroemt zich op zijn **"buitenkant"** (want hij is **"uiterlijk"** besneden) en

dit uiteraard in overeenstemming met zijn: “zogenaamd Godsdienstige voorschriften”.

Via zijn besnijdenis maakt hij dus openbaar dat hij een Jood is.

Maar zo bijzonder is dit ook weer niet, want ook de Islamiet laat zich besnijden. Al is dit dan naar het voorbeeld van Ismaël (namelijk in het 13^e levensjaar). Ook hij laat zich besnijden om diezelfde “zogenaamd Godsdienstige voorschriften”.

Maar laten we eerst eens teruggaan, naar de oorspronkelijke instelling van de besnijdenis.

Genesis 17:1-19 e.v.:

In bijna elk vers spreekt de HEERE over het “**Eeuwig Verbond**”. (Totaal 10 maal)
Dit wijst naar al Gods werk in de Wereld van de 7 dagen, m.b.t. de Eeuwigheid.

En wijst absoluut niet naar het Verbond der Wet.

(De Wet, kwam pas 430 jaar later.)

Eerst nog even iets anders:

Als we de gedachte opgevat hebben dat er a.h.w. één groot Verbond bestaat, dan zouden we deze gedachte op moeten geven, want de Bijbel leert dit juist niet.

De verschillende Verbonden (Adam, Noach, Abraham, Mozes, Christus) mogen dan in elkaars verlengde liggen, maar het ene Verbond is daarom nog niet de voortzetting van het daaraan voorafgaande Verbond.

Gods Verbond met de 70 volkeren is totaal iets anders, dan Gods Verbond met één volk.

Gods Verbond met Mozes, staat haaks op het Verbond met Abraham.

Gods Verbond met Christus, staat haaks op het Verbond met Mozes.

Het Verbond der Genade, staat haaks op het Verbond der Wet.

Het Verbond op grond van geloof, staat haaks op het Verbond der Werken.

Want het *tijdelijke* Verbond der Wet, *is uit de werken der Wet*.

Maar het *Eeuwig* Verbond aan Abraham, is *op grond van geloof, en uit Genade*.

En via dit Verbond zegt de HEERE dat Abraham vader van vele volkeren zal zijn. Zodat dit Verbond in ieder geval van doen heeft, met het nageslacht van Abraham.

En niet alleen met het volk Israël, maar Abraham zal vader zijn van véle volkeren.

Maar in het bijzonder heeft dit Eeuwig Verbond betrekking tot het Zaad van Abraham, namelijk met betrekking tot Christus. (Zegt *Galaten 3:16*.)

Dit Verbond met Abraham, is ook op Sarah van toepassing, want Sarah zal een zoon hebben.

En dit Verbond is dus niet van toepassing op Hagar en zeker niet op Ismaël. Die beiden zijn namelijk een type van de Wet en van haar werken. (*Galaten 4:21-31*)

Galaten 3:16:

Want Izaäk is nu eenmaal een type van Christus, als het Ware Zaad, Enkelvoud. **Want in Christus** zou dit Eeuwig Verbond aan Abraham en Sarah vervuld worden. **Want alleen in Christus** zou het Leven van het Nieuwe Verbond aanbreken.

Genesis 17:7, 8; Romeinen 4:19; Hebreëën 11:11, 18:

En dat dit Zaad reden is tot **“blijdschap”** en dus tot **“lachen”** (= Izaäk), mag duidelijk zijn.

Hoewel Abraham en Sarah verstorven waren, werd aan hen, via het Beloofde Zaad, Eeuwig Leven beloofd.

Het zal een Eeuwig Verbond zijn.

En het nageslacht zal zeer talrijk zijn, en zal een Land hebben tot Eeuwige Bezitting.

Genesis 17:11:

En als **teken** van dit **Eeuwig Verbond** aan Abraham, wordt **de besnijdenis toegepast**.

Het **teken der besnijdenis** heeft dus alles van doen met **“Leven”** en **“Voortplanting”**. Want bij bevruchting wordt verondersteld, **dat de voorhuid** op dat moment niet aanwezig is. De verwijdering, of het afwezig zijn van de voorhuid, beeldt dus: **“vruchtbaarheid”** uit.

Bij de verwijdering van de voorhuid komt “Nieuw Leven” tot stand.

Oftewel: Na de besnijdenis wordt er “Nieuw Leven” geopenbaard.

De besnijdenis moet dan ook worden beschouwd als een teken van het **Eeuwig Verbond**, tussen de **HEERE**, en **Abraham met Sarah**, met betrekking tot hun **Eeuwig Nageslacht**.

En dit **Nageslacht (= Christus)**, zou door de **HEERE** op velerlei wijze gezegend worden.

Dus het **Verbond der besnijdenis** is een **teken** (danwel **de uitbeelding**) van het **Eeuwig Verbond der Belofte**, op grond van **geloof** en uit **genade**.

De besnijdenis is dus absoluut níet gegeven als **teken** van het **Oude Verbond**, namelijk het **Verbond der Wet**.

Hoewel de besnijdenis **door** en **onder** de Wet werd voorgeschreven.

En de “zogenaamde Godsdienstige Jood” beroept en beroemt zich wel op de besnijdenis, **maar dit is ten onrechte**.

Want **niet** het **ritueel der besnijdenis**, is bepalend voor eeuwige **zaligheid** en een **eeuwige erfenis**.

Maar de **betekenis van de besnijdenis** is: **geloof is zaligmakend**.

Johannes 7:22 e.v.:

Daar zegt de HEERE Jezus:

Jullie beschouwen de besnijdenis wel als een Wettische instelling, maar de besnijdenis is niet uit Mozes, maar is uit de vaderen (= Abraham, Izaäk en Jacob).

Dit is een Goddelijk teken en een Goddelijke instelling, **op grond van geloof alleen**.

En jullie verstaan dan ook niet de typologische betekenis van de besnijdenis.

Want jullie nemen Mij kwalijk, dat Ik een gehele mens genees op de Sabbat.

Maar jullie passen toch ook op de Sabbat de besnijdenis toe, opdat de Wet niet gebroken zou worden?

En de Wet wordt toch niet gebroken, of je overtreedt de Wet toch niet als je op de 8^e dag de besnijdenis moet toepassen, terwijl het op die 8^e dag dan toevallig ook Sabbat is?

En vervolgens vraagt de HEERE:

Wat is nu belangrijker op de Sabbat?

Iemand besnijden, of een gehele mens genezen?

Nu, overdrachtelijk is daar geen enkel verschil in, zegt de HEERE Jezus Christus.

Want als Ik iemand genees, is dit hetzelfde, als dat iemand wedergeboren wordt.

En als iemand besneden wordt, is dit de uitbeelding van zijn wedergeboorte.

En als type hiervan, genees Ik daarom bij voorkeur een mens op de Sabbat.

Typologisch is de besnijdenis (= wedergeboorte) dus altijd op de Sabbat (= Rust, dood), die tevens dan de 8^e dag (= Opstanding) blijkt te zijn.

Maar voor hen die onder de Wet leven, is er wel degelijk verschil welk werk je op de Sabbat verricht.

En dit komt, omdat zij de betekenis van de Sabbat niet begrijpen, en eigenlijk niet willen begrijpen.

Want als men de besnijdenis toepast onder de Bedeling der Wet, is dit daarom nog geen teken van het Verbond der Wet.

De besnijdenis is juist een teken van het Eeuwig Verbond met Abraham en Sarah, op grond van hun geloof alleen, en uit de Rijkdom van Gods Genade.

En de Wet mag dan de besnijdenis voorschrijven, maar daarom is de besnijdenis nog geen teken van het (tijdelijke) Verbond der Wet.

Het is juist het tegendeel!

En niet alleen omdat de besnijdenis er al 430 jaar was, voordat de Wet kwam.

Maar in het bijzonder, vanwege *de betekenis van de besnijdenis*.

Want het mag dan zijn dat in de Joodse cultuur de Wet en de besnijdenis, sterk met elkaar verbonden zijn, toch neemt het niet weg, dat:

De besnijdenis, onder meer uitbeeldt, dat de Wet weer zou worden weggenomen.

Opdat het Eeuwige Verbond met Abraham en Sarah gerealiseerd zou worden in de dood en Opstanding van Christus!

De besnijdenis zou je dus moeten zien als een teken aangaande het Nieuwe Verbond. Letterlijk kon dit bij Abraham nog niet, want het Oude Verbond der Wet was toen nog niet eens verschenen. Abraham leefde in de 3^e dag en de besnijdenis wijst naar de 5^e dag, maar de 4^e dag moest eerst nog komen.

Maar de besnijdenis werd dus gegeven als teken van het Eeuwige Verbond met Abraham.

En dit Verbond met Abraham wordt vervuld en gerealiseerd bij de verschijning van het Zaad van Abraham.

Dus bij het aanbreken van het Nieuwe Verbond, bij de Opstanding van de HEERE Jezus Christus.

Het Nieuwe Verbond is dus de logische consequentie, danwel de vervulling, van het Eeuwige Verbond met Abraham en Sarah.

Het Nieuwe Verbond vervangt het Oude Verbond der Wet, en vervult op deze wijze de Belofte aan Abraham.

Galaten 3:17, 19:

En dus moet de Wet, die erbij gekomen is, óók weer verdwijnen, opdat de Belofte aan Abraham haar vervulling zal kunnen krijgen in het Nieuwe Verbond.

En dit staat uitgebreid in Galaten 3 en 4.

De Wet kwam 430 jaar **na** (= **naast**) de Belofte aan Abraham.

En dus kwam de Wet niet ter vervanging van het Eeuwig Verbond aan Abraham, maar de Wet kwam **erbij**. (*Galaten 3:19*)

- Handelingen 15:10*: De Wet is een juk, wat wij, nog onze vaders hebben kunnen dragen
- 2 Korinthe 3:16*: De Wet is een deksel die op het hart ligt, waardoor men het Licht niet ziet
- 2 Korinthe 4:2*: Leven onder de Wet, en dus onder de bedekking, is een schande
- Galaten 3:13, 14*: De Wet is een vloek en doet de zonden alleen maar toenemen (:19)
En vervloekt is dan ook een ieder, die aan het hout hangt
- Galaten 3:23-25*: De Wet, maakt van de mens een slaaf en een gevangene
- Galaten 4:21-31*: Alleen de Vrije zal erven; En juist niet degene die onder de Wet leeft
- Efeze 2:14*: De HEERE heeft via Zijn vlees, de muur, die ons scheidde van de Genadetron en het Binnenst Heiligdom, verbroken
- Kolossenzen 2:14*: De HEERE heeft het Handschrift dat tegen ons was, uitgewist
- Kolossenzen 2:20 e.v.*: De Wet is één van de 1e beginselen der Wereld, maar het is allemaal schijn
- Hebreeën 7:19*: De Wet heeft geen ding volmaakt, maar getuigt van een Betere Hoop
- Hebreeën 10:1*: De Wet is niet het Ware, maar is de schaduw van toekomstige dingen
- Hebreeën 9:7 e.v.*: Zolang de 1e tabernakel (= de Wet, namelijk het leven onder het Oude Verbond) nog in stand is, wordt de weg tot in het Binnenst Heiligdom (= het leven van het Nieuwe Verbond), nog niet openbaar gemaakt, en is de weg tot de troon der Genade nog niet vrijgegeven

Hier staat dus, dat de Belofte aan Abraham, **pas vervuld kon worden**, nadat de Wet weer weggenomen was.

En dat moest ook, want: **“De Wet, was zonder eedzwering, en was dus tijdelijk”**.

Maar het **Verbond met Abraham, is met Eedzwering bekrachtigd**, en is dus **Eeuwig!**

De Wet, kwam er alleen maar “naast”.

Je kon nu als het ware kiezen, op welke wijze je Eeuwig Leven zou willen

ontvangen: Door Genade, en op grond van geloof alléén.

(En dit was vanaf Adam tot aan de komst van de Wet al zo. (Ca. 2500 jaar))

Óf door het *volkomen volbrengen*, van alle eis der Wet.

Nu, als we zouden kiezen voor de Wet, dan moeten we betoverd zijn, of aan hoogmoedswaanzin lijden.

Want het vlees kan de Werken der Wet niet volbrengen. (*Romeinen 8:7, 8*)

Dus is er door de werken der Wet dan geen Nieuw Verbond en ook geen Eeuwig Leven.

Maar juist het tegenovergestelde: **“verdoemenis en dood”**.

Nogmaals:

De Wet deed de Belofte aan Abraham **niet teniet**.

En de Belofte aan Abraham kon pas vervuld worden, nadat de Wet weer was weggenomen.

Want zolang de Wet nog van kracht was, kón het Nieuwe Verbond niet aanbreken.

Hebreeën 9:8-11:

Zolang de 1^e Tabernakel nog stand hield, was de weg tot in het Binnenst Heiligdom nog niet Openbaar en nog niet vrijgegeven.

De Wet, via Mozes gegeven, stond dus **“alleen”, en op “zichzelf”**.

De Wet, kwam naast de Belofte aan Abraham.

En dus kon de Wet de met Eedzwingering gedane Belofte aan Abraham niet krachteloos maken.

Maar de Belofte kon pas vervuld worden, nadat de Wet weer was weggenomen.

En de met Eedzwingering Beloofde zegeningen aangaande het Nieuwe Verbond, hebben hun oorsprong, **dan ook niet uit de Wet, en uit de werken der Wet, maar op grond van geloof, en uit de Genade Gods.**

De Genade Gods kwam tot uitdrukking in de Beloften, die de HEERE aan Abraham deed, op grond van Abrahams geloof.

En die de HEERE in een Verbond aan Abraham **met Eedzwingeringen bekrachtigde.**

En als teken hiervan werd aan Abraham de besnijdenis gegeven en toegepast.

Nogmaals:

De besnijdenis heeft dus alles van doen met vruchtbaarheid, en met voortplanting.

In de besnijdenis wordt uitgebeeld : Hoe blijvende vrucht tot stand komt

: Hoe vrucht geopenbaard wordt

: Hoe een Nieuwe Schepping tot stand komt

: Hoe een nieuwe generatie verwekt wordt

: Hoe Eeuwig Leven tot stand komt

En sorry voor de dubbelzinnige betekenis, maar: de **“besnijdenis”** is eigenlijk een beeld van **“Opstanding”**.

Als er Opstanding is, is er “geen Voorhuid” en is er dus “geen Bedekking” meer.

De gedachte is namelijk dat **“huid”**, en dus ook de **“voorhuid”**, de dingen bedekt.

En het wegnemen van de voorhuid, komt dus overeen met het wegnemen van de Bedekking.

En komt overeen met het wegnemen, **van alles wat bedekt.**

En komt overeen met het wegnemen, **van alles wat verbergt.**

Vandaar dat de besnijdenis ook de betekenis heeft van **“openbaren van wat verborgen was”**.

En wat er dan geopenbaard wordt, is: **“Vrucht”**, namelijk **“Nieuw Leven”**.

Of al wat openbaar maakt, is: **“Licht”**. (Efeze 5:13)

En nogmaals:

Als je dit nog nooit eerder gezien hebt, moet je naar de dokter, of naar de NVSH.

Als er “Opstanding” is, is er dus ook geen “Voorhuid” meer.

Of je **nu wel of niet** letterlijk besneden bent.

En **Nieuw leven**, wordt dan geopenbaard, oftewel wordt dan **aan het licht gebracht.**

Want al wat in het Oude Testament **verborgen was**, wordt in het Nieuwe Testament, aan ons **geopenbaard.**

En wat geopenbaard is, is ons bekend gemaakt:

– Het Eeuwige Zaad van Abraham, namelijk Christus Jezus onze HEERE

– De Nieuwe Schepping

– Het Eeuwige Priesterschap en Koningschap, naar de Ordening van Melchizedek

En wat daarbij werd weggenomen, is ons ook bekend gemaakt:

– De voorhuid, werd weggenomen

- Namelijk de bedekking (waarvan de voorhuid, een type is), werd weggenomen
- Namelijk dat wat ons verhinderde, om de Nieuwe Schepping te zien, werd weggenomen
- Namelijk de Oude Schepping, werd weggenomen.
- Namelijk de oude mens, werd weggenomen
- Namelijk het vlees, werd weggenomen

De voorhuid is dus een type van de **Oude schepping**.

En is daarmee ook een type van de **oude mens**.

En is daarmee ook een type van **het vlees**.

Het is dan ook goed dat "**vlees**" wordt weggenomen, want "**vlees**" verhindert ons de "**Geest**" te zien.

1 Korinthe 2:14; Hebreëen 2:8:

Want vleselijke ogen verhinderen ons om de "Geestelijke dingen" te zien.

En daarom moet "vlees" worden weggenomen, opdat de "**Geest**" zou **openbaar worden**.

Het Oude Testament kondigde ook de komst, danwel **de openbaring van De Geest**, aan.

Het Nieuwe Testament zegt, dat de Geest nu geopenbaard is.

En de Geest openbaart ons nog steeds, als wij tenminste leven onder het Nieuwe Verbond. Als wij leven in geloof en vanuit Genade, in plaats van dat wij leven onder de Wet, en leven uit de werken der Wet.

De voorhuid:

Is dus een beeld van de *Oude Schepping*, van de *oude mens*, en van *het vlees*.

Maar net zo goed, en zeker niet in de laatste plaats, is de voorhuid, een beeld van: "De Wet".

En de *besnijdenis*, is dan ook *geen* teken van de Wet.

Want *de besnijdenis* beeldt juist uit, dat *de Wet*, *weer zal worden weggenomen*.

Zolang de Wet er nog is, is er geen "Leven", en kan er ook geen "Eeuwig Leven" worden voortgebracht.

Of anders gezegd:

Zolang de Voorhuid nog een "Bedecking" is, komt er geen Nieuw Leven.

Maar als er **besnijdenis** plaatsvindt, wordt op typologische wijze, *“al het oude”* weggenomen.

En wordt alles, wat tot dan toe *“een bedekking was”*, weggenomen.

Zoals daar zij: *“De oude Schepping, het Oude Verbond, de oude mens, de oude natuur, het vlees, inclusief de Wet.*

Want: **“De Wet, was gelegd op het vlees”**.

Dus als het *“Vlees”*, namelijk de *“Voorhuid”*, namelijk de *“Bedeckking”*, wordt weggenomen, wordt logischerwijze, **ook de Wet weggenomen**.

Want de Wet, is namelijk gelegd op “het vlees”.

En anders gezegd:

Wij werden verlost van die Wet, omdat wij naar het vlees met de HEERE gestorven zijn.

De vervloeking die op ons lag, werd op Hem gelegd en werd door Hem weggedragen aan het hout.

En met Hem stierf dus de Oude Schepping, de oude mens en het vlees.

Ook de Wet, als bediening des doods, werd weggedaan.

Namelijk het Handschrift, dat tegen ons was, werd uitgewist.

Het Voorhangsel, namelijk het vlees van de HEERE Jezus, werd weggenomen, opdat er vrije toegang zou zijn tot de Troon der Genade.

Het Voorhangsel, dat de Ark des Verbonds (= Troon der Genade) bedekte, werd gescheurd.

De 1^e set van 2 Stenen tafelen werd gebroken toen het Gouden Kalf verscheen.

De **“besnijdenis”** is dus een type van **“wedergeboorte”**.

Wedergeboorte is het **aflleggen van het “oude” en het aandoen van het “Nieuwe”**.

Het is het **“sterven naar het vlees”** en het **“opgewekt worden naar de Geest”**.

De besnijdenis is dus een type van **“dood en Opstanding”**.

Jozua 5:

Ook de doortocht door de Jordaan, is een type van **“wedergeboorte”**.

Men laat *“het oude”* achter zich.

Men wordt verlost van *“al het oude”*.

En het *“nieuwe”* wordt dan openbaar, want men komt in het Beloofde Land.

En dat dit gepaard gaat met de besnijdenis van heel het volk, ligt dus voor de hand.

Want men laat zich *nu*, uit eigen vrije wil besnijden (en onder het Nieuwe Verbond dopen), door Jozua (Jezus).

De meesten van het volk waren namelijk volwassenen, en waren dus verantwoordelijk voor **hun eigen keus**. (Terwijl een jongetje van 8 dagen, geen keus heeft.) De oudsten, waren **58 jaar**, dus was het de hoogste tijd voor de besnijdenis.

Numeri 14:29; Deuteronomium 2:14; Johannes 5:5:

Van de 40 jaar in de woestijn heeft men eigenlijk 38 jaar onder de Wet geleefd, want na 2 jaar was de Tabernakel gereed, maar men weigerde om tot geloof te komen, en het volk weigerde om "in te gaan", om zo te naderen tot de troon der Genade.

En degenen van 18 jaar en ouder zijn dan ook omgekomen in de woestijn.

De geschiedenis van Jozua bevestigt dus de betekenis van **dit teken der besnijdenis**.

De besnijdenis van de Israëliet, drukt dus niet uit, dat hij onder de Wet leeft, maar drukt juist uit, **dat God, Beloften gedaan heeft aan Abraham en zijn zaad**, en dit *buiten de Wet*, en *buiten de werken der Wet* om.

En dat de Beloften Gods, niet vervuld *kunnen worden*, zolang de Voorhuid, namelijk zolang de Bedekking, namelijk zolang de Wet, nog aanwezig is.

En dit geldt ook zo voor ons persoonlijk leven.

De besnijdenis getuigt namelijk tégen allen, die onder de Wet leven.

Een leven, zonder Bedekking, getuigt tegen hen, die onder de Bedekking leven.

Een leven uit geloof en uit Genade, getuigt tegen hen, die leven uit Wet en werken.

Het Nieuwe Verbond getuigt tegen alles, wat "oud" (en inmiddels verdwenen) is.

Brood en wijn getuigen tegen ons, als we elkaar niet willen zien en niet willen erkennen, en elkaar niet willen **rekenen** als volkomen nieuwe schepselen in Christus. Want al het "oude", al de "zuurdesem" is weggedaan en dus zijn wij "ongezuurd". De verklaring voor het feit dat men in de woestijn niet besneden werd is dus heel eenvoudig.

Men kwam in de woestijn, **onder de Wet, en dus onder de Bedekking, en dus onder de Voorhuid**. Omdat de besnijdenis in de Wet is opgenomen en de Wet de besnijdenis voorschrijft zegt de Wet daar tegelijkertijd mee dat de Bedekking moet worden weggenomen.

Want in de praktijk blijkt de Wet juist het tegenovergestelde te bewerken, van dat wat de besnijdenis inhoudt.

De Wet is de Bedekking. (Ook al word je, onder de Wet, lichamelijk besneden.)

De Wet, erkent dus de besnijdenis.

Want de besnijdenis werd in de Wet opgenomen

De Wet erkent dus de Eeuwige Beloften, die God, via Eedzwering aan Abraham en zijn Zaad gedaan heeft, op grond van geloof alleen.

En de Wet ontkent dus uitdrukkelijk niet, dat de mens *alleen door Geloof en uit Genade*, gerechtvaardigd wordt voor God.

En dat de mens, *alleen door geloof, Eeuwig Leven kan ontvangen.*

Maar de Wet zegt wel:

“Dat als men *niet* uit Genade en *niet* door Geloof alleen, voor God gerechtvaardigd wil worden, maar als men voor God gerechtvaardigd wil worden door de Wet, en door de werken der Wet, dan zal het wel *op die wijze moeten, die de Wet eist en voorschrijft.*

Want als je denkt, **toch door de werken der Wet** Eeuwig Leven te kunnen ontvangen, en toch denkt, **door de werken der Wet** gerechtvaardigd te kunnen worden voor God, nu: ***“Maar dan wel op de volledige wijze, die de Wet eist, en voorschrijft”.***

Echter:

“Dit zal je niet lukken, want je zult niet aan de ganse Wet kunnen voldoen; En daarom zal je door de Wet veroordeeld worden en juist sterven”.

De Wet is een bediening des doods en der verdoemenis. (2 Korinthe 3:7, 9)

Maar de Belofte aan Abraham **blijft van kracht**, hoewel de Wet **“erbij” was gekomen**. Dit komt tot uitdrukking, omdat de besnijdenis ook onder de Wet werd voorgeschreven.

En zo bevestigt de Wet, het Eeuwig Verbond met Abraham op grond van geloof.

Want nogmaals: De besnijdenis, is een beeld van het Eeuwige Verbond met Abraham, met betrekking tot “vruchtbaarheid”, en met betrekking tot het “Leven”, dat in Abraham en Sarah zou worden verwekt, **op grond van geloof en uit de Rijkdom van Gods Genade.**

En dit werd al tot Abraham beloofd, in:

Genesis 15:

Abraham geloofde God; En Abrahams geloof, werd hem tot rechtvaardigheid gerekend.

En dit wordt later aangehaald, door de apostel Paulus.

Romeinen 4:

Abraham geloofde alles, wat God gesproken had.

Abraham stelde daar zijn vertrouwen op.

Abraham geloofde namelijk in de Belofte van Eeuwig Leven.

Abraham geloofde in al Gods Beloften en Eedzweringen, die God Zelf tot stand zou brengen

En dat is wat de besnijdenis uitdrukt.

Namelijk de definitieve verwijdering van de voorhuid.

Oftewel, al het "oude" werd via het vlees van de HEERE Jezus weggenomen, en het "Nieuwe" is in Christus Jezus en door de Geest openbaar geworden.

(2 Korinthe 5:17)

Genesis 17:12; 21:4:

De besnijdenis werd normaal gesproken toegepast na 7 dagen, en dus op de 8^e dag.

En later werd dit dus ook door de Wet bekrachtigd.

(Bijvoorbeeld in Leviticus 12:3)

Lukas 2:21:

De besnijdenis werd dan ook op de HEERE Jezus toegepast.

Want toen Hij 8 dagen oud was werd ook Hij lichamelijk besneden.

Het getal 8 is in de Schrift de uitbeelding van de Nieuwe Schepping.

Deze **vleselijke besnijdenis** van de HEERE Jezus, op de 8^e dag, is dus een type van Zijn **"dood en Opstanding"**.

Zo is de besnijdenis niet gegeven als teken van de Wet, maar als teken van de Beloften Gods, aangaande Eeuwig Leven.

En de Beloften Gods zijn dan ook vervuld geworden **in het Zaad van Abraham**.

Overigens lezen we nergens in de Bijbel, dat de HEERE het volk Israël verweten heeft, dat Israël niet besneden is geworden in de woestijn.

Maar wel lezen we, dat de HEERE hen verwijt dat zij het "teken der besnijdenis", **niet hebben willen begrijpen, en zeker niet echt hebben willen toepassen.**

Want of ze nu wel of niet besneden werden, *zij bleven "ongelovig"*.

Deuteronomium 10:14-16:

Ziet, des HEEREN, uws Gods, is de Hemel, en de Hemel der Hemelen, de Aarde, en al wat daarin is.

Alleenlijk heeft de HEERE lust gehad aan uw vaderen, om die lief te hebben, en heeft hun zaad na hen, ulieden, uit al de volken verkoren, gelijk het te dezen dage is.

Besnijdt dan de voorhuid uws harten, en verhardt uw nek niet meer.

De besnijdenis van de voorhuid, is de uitbeelding van de besnijdenis van het hart.

De bedekking die over het hart ligt, zou moeten worden weggenomen.

Want zolang de Voorhuid, Voorhuid is;

Want zolang de "oude mens" het nog voor het zeggen heeft;

Want zolang het "vlees" het nog voor het zeggen heeft;

Want zolang de Wet nog Wet is;

Want zolang de Bedekking er nog is;

kan er geen Nieuw Leven voortgebracht worden!

Zolang er een bedekking ligt over het hart, wordt er geen Nieuw Leven, namelijk Eeuwig Leven voortgebracht en kan het Nieuwe Leven, in de praktijk, niet geleefd, en beleefd worden. Dan komt er geen Vrucht van de Geest, maar blijft er vrucht van het zondige vlees.

En dus zou de Bedekking die over het hart, ligt, moeten worden weggenomen

En omdat de besnijdenis daar een beeld van is, wordt het hier op deze wijze geformuleerd

Namelijk: **"Besnijdt dan de voorhuid uws harten"**

: "Verhardt uw nek niet meer"

Romeinen 3:1 e.v.:

Het volk Israël was weliswaar gesteld boven alle volkeren, en ze was in die positie terecht gekomen, opdat zij de HEERE zou dienen als Priestervolk temidden van de volkeren, en ten behoeve van die volkeren, namelijk: "Om aan hen, het Woord Gods bekend te maken", maar het volk had stijve, en dus hoogmoedige "nekken". Zij wilden zich niet buigen en zich dus niet onderwerpen aan **het Woord Gods**.

En tot op heden zijn ze een hardnekkig, ongelovig en tegensprekend volk gebleven.

In plaats van zich te onderwerpen aan het Woord Gods.

Zij zouden hun hart hebben moeten openstellen voor het Woord Gods, opdat het Woord Gods in hun zachte gemoed geschreven zou kunnen worden.

Maar dan moet wel eerst de “**Bedekking**” weg.

Maar dat deden ze toen niet en dit doen ze nog steeds niet.

Ze laten nog steeds deze Bedekking over hun hart liggen.

Ze proberen nog steeds door “de werken der Wet” gerechtvaardigd te worden voor God.

Terwijl rechtvaardiging alleen uit Genade en op grond van het geloof in Christus is. Waarvan de besnijdenis de uitbeelding is.

En de besnijdenis, die ze nog steeds in het vlees toepassen, is niets anders dan een farce.

Niettemin zegt de HEERE:

Neemt toch weg de voorhuid van uw hart, namelijk neemt de bedekking weg.

Wees eens eerlijk, **dat je niet gerechtvaardigd kunt worden, door de werken der Wet** en stel je hart nu eens eindelijk echt open voor het Woord van God.

Deuteronomium 10:16:

Hier wordt ons dus een zeer duidelijke verklaring gegeven, over de betekenis van de besnijdenis.

Namelijk : “Al wat bedekt, zal moeten worden weggenomen”

: “Al wat ons verhindert om tot Christus te komen, zou moeten worden afgelegd

: “Heel onze “oude natuur”, “ons “vlees”, het “menselijk denken” en niet in de laatste plaats “de Wet” en “de werken der Wet”, zouden moeten worden weggenomen”

Jeremia 9:25, 26:

Ziet, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat Ik bezoeking zal doen over alle besnedenen, en degenen die de voorhuid hebben. (= over besnedenen en onbesnedenen)

Over Egypte, en over Juda, en over Edom, en over de kinderen Ammons, en over Moab, en over allen, die aan de hoeken afgekort zijn, die in de woestijn wonen. Want al de heidenen hebben de voorhuid, maar het ganse huis Israëls heeft de voorhuid des harten.

Zo geformuleerd, was het met het volk Israël slechter gesteld dan met de heidenen.

De verantwoording van het Volk Israël was ook groter.
Aan hen waren namelijk de Woorden Gods toebetrouwd.

Maar voor beiden (voor Jood en heiden) geldt:

Of er nu wel of geen lichamelijke en dus vleselijke besnijdenis heeft plaats gevonden: **“Besnijdt u den HEERE, en doe weg, de voorhuiden uwer harten.”**

Beiden, namelijk Jood en heiden, zouden dus de bedekking die over hun hart ligt, weg moeten nemen.

En dit wordt genoemd: “voorhuid”.

Deuteronomium 10:16; Jeremia 9:25,26:

verklaren dan ook duidelijk de betekenis van de besnijdenis.

De voorhuid, namelijk de bedekking over het hart, zou moeten worden weggenomen.

En eigenlijk wordt er gezegd: “Wordt toch eindelijk eens wedergeboren”.

Want dan wordt men verlost van het vlees en van de oude schepping en van de Wet en van de zondige natuur, omdat men zich dan onderwerpt aan het Woord Gods.

Namelijk zijn hart voor het Woord van God openstelt, zonder enige bedekking.

De betekenis van de besnijdenis moet eigenlijk duidelijk genoeg zijn.

Maar volledigheidshalve zullen we ook wat teksten in het Nieuwe Testament bezien.

We hebben het nu wel over het volk Israël gehad, levend onder de Bedekking der Wet, maar onder gelovigen in Christus zijn er ook velen die onder diezelfde Bedekking leven.

En ook wij worden gewaarschuwd om **niet** onder de Bedekking te leven.

2 Korinthe 3, 4:

Want de apostel Paulus zegt:

Wij doen niet als Mozes een deksel voor het aangezicht. (= de Wet)

Wij zijn niet als de Joden, die een bedekking over het Woord Gods hebben gelegd.

Waardoor zij de Heerlijkheid Gods niet konden aanzien.

Maar wij hebben verworpen deze schandelijke Bedekking. (= de Wet)

(2 Korinthe 4:2)

2 Korinthe 3:18:

Want wij, met ongedekte aangezichten (= besnijdenis van het hart), de Heerlijk-

heid des HEEREN weerspiegelende, worden naar Hetzelfde Beeld in gedaante veranderd, van Heerlijkheid tot Heerlijkheid, als van des HEEREN Geest.

Zolang er nog een bedekking over ons hart ligt (= ongelovig hart), ontvangen wij deze Heerlijkheid niet en zullen wij zeker niet naar Zijn Heerlijk Beeld veranderd worden. Daarom moet de Wet eerst verdwijnen, want de Wet functioneert als "Bedekking". Als die "Bedekking" is weggenomen, kan er "bevruchting" plaatsvinden. En zo niet, dan zal er ook geen "Vrucht van de Geest" in ons leven geopenbaard worden

In Romeinen 2:28 zegt de apostel Paulus dat de besnijdenis van het vlees geen enkel nut heeft:

"Want die is niet een Jood, die het in het openbaar is; noch die is de besnijdenis, die het in het openbaar, en in het vlees is; maar die is een Jood, die het in het verborgen is.

Namelijk: De besnijdenis des harten, in den Geest, en niet in de letter (= Wet), en wiens lof niet is uit de mensen, maar uit God.

Niet door je vleselijke besnijdenis, maar door je Geestelijk besnijdenis, behoort je tot het volk van God. Een besnijdenis, die niet in het openbaar is, maar die in het verborgene is.

Namelijk de besnijdenis van je hart.

Pas dan ontvang je lof van God.

Want uiterlijke dingen hebben voor de HEERE geen enkele waarde.

Filippenzen 3:2:

De apostel waarschuwt ons, als **dienstknachten** van de HEERE, en hij zegt:

Pas op, voor de honden.

Dat zijn degenen die terugkeren tot hun eigen uitbraaksel. (2 Petrus 2:22)

Dat zijn de tovenaars, de hoereerders, de doodslagers, de afgodendienaars en een iegelijk, die de leugen liefheeft en doet. (*Openbaring 22:15*)

Geef aan hen het Heilige niet, en werpt niet uw paarden voor de zwijnen; opdat zij niet te eniger tijd, dezelve met hun voeten vertreden, en omkerende, u verscheuren. (*Mattheüs 7:6*)

Zij willen geen deel hebben aan de smaadheid en verwerping van Eleazar.

(*Lukas 16:21*)

Pas op voor de kwade arbeiders.

Dat zijn dienstknechten, die niet de HEERE dienen, maar die zichzelf dienen.

Pas op, voor de versnijding.

Het gaat over één en dezelfde soort mensen.

In het bijzonder waarschuwt Paulus ons voor hen die onder de Wet leven.
(Joodse Volk)

Maar tevens waarschuwt Paulus ons ook voor hen, die, nadat zij door Genade behouden geworden zijn, alsnog de Wet prediken.

: Deze honden, zijn valse herders en leraars (*Jesaja 56:10 e.v.*)

: Zij keren namelijk terug naar Wettische leringen en menselijke overleggingen

: Zij stellen vertrouwen in de kracht en in de werkingen van het vlees

: Zij vertrappen en verwerpen de Heilige

: Zij dienen niet de HEERE en niet de Gemeente, maar zij dienen en weiden zichzelf

: Zij zijn de versnijding

Het Joodse Volk mag dan uiterlijk “besneden” zijn, maar als men de bedekking van het hart daarbij niet wegneemt en dus niet “wedergeboren” wordt, is dit geen “**besnijding**”, maar is dit een “**versnijding**”.

Het is volkomen mis gegaan.

Letterlijk is het zo, dat als men zich “versneden” heeft, en er dus meer dan de “voorhuid” weggenomen is, men blijvend onvruchtbaar is geworden.

Filippenzen 3:3:

En vervolgens zegt de apostel wat de besnijdenis werkelijk inhoudt:

Maar wij, wij zijn de “besnijding”, wij, die God in den Geest dienen, en in Christus Jezus roemen, en niet in het vlees betrouwen.

Namelijk: “Wij leven in en uit geloof en door Genade”.

En wij leven dus niet uit de Wet en uit de werken der Wet, want dat is het tegenovergestelde van “Geloof” en “Genade”.

Zoals eerder gezegd:

De besnijdenis drukt eigenlijk uit, dat men “vruchtbaar” gemaakt wordt.

En de Joden mogen dan in het openbaar en in het vlees besneden zijn, maar zij zijn nog steeds “onvruchtbaar”, want zij leven nog steeds onder de “Bedekking”.

Hoewel zij lichamelijk besneden zijn, zijn zij niet de “besnijding”, maar de “versnijding”.

Want zij leven nog steeds onder de Wet en dus dienen zij God via uiterlijke dingen. Zij roemen in hun eigen werken en zij stellen hun vertrouwen op het vlees.

Hun uiterlijke besnijdenis heeft geen enkele Godsvrucht opgeleverd.

Maar wij zijn vruchtbaar gemaakt, **want onze besnijding is verborgen en in de Geest.**

Wij hebben deel aan de “Geestelijke besnijdenis”, namelijk de besnijdenis van ons hart.

Wij dienen God in de Geest en onder het Nieuwe Verbond der Genade.

Wij roemen alleen in het Werk van Christus Jezus.

Wij stellen geen enkel vertrouwen meer in ons eigen vlees.

Filippenzen 3:4 e.v.:

Vervolgens vertelt de apostel Paulus (van nature Saulus, een Jood zijnde), hoe het met **zijn** besnijdenis zit, en wat er bij hem is weggenomen, waardoor het geen “**versnijding**”, werd.

Want, zegt hij:

Van nature zou ik meer in het vlees kunnen betrouwen dan enig ander

Want ik ben op de 8^e dag besneden

Ik ben een Israëliet

Ik ben uit de Stam van Benjamin

Ik ben een Hebreëer uit de Hebreëën

Ik ben naar de Wet een Farizeeër (ik ben een Schriftgeleerde der Farizeeën)

In mijn ijver voor mijn Wettische Godsdienst, was ik een vervolger der Gemeente

Naar de rechtvaardigheid die in de Wet is, was ik onberispelijk

Filippenzen 3:7-10:

En dit mag dan (gerekend naar een leven onder de Wet), winst zijn, op mijn tijdgenoten. Maar ik heb dit alles, om Christus’ wil, schade en drek geacht.

Ter wille van Christus en in vergelijking met Christus, en in vergelijking met het Nieuwe Verbond en alles wat daar mee samenhangt, heb ik het leven van het Oude Verbond der Wet en het leven naar de oude mens, schade en drek geacht en weggedaan.

Paulus zegt dus:

Besnijdenis houdt in:

Dat je verlost wordt van al die dingen die je naar het vlees meent te hebben

Dat je verlost wordt van de oude mens

En in het bijzonder, dat je verlost wordt van Wettische zaken en menselijke leringen, en overleggingen

De besnijdenis van Paulus, hield dan ook in:

Hij was Saulus (de Jood), maar hij werd Paulus (de Romein)

Hij werd verlost van de voorhuid = Het Jodendom

= Het Vlees, de oude mens

= De Wet

= De Bedekking

Filippenzen 3:3:

En daarom zijn wij **de besnijding**, wij, die God in de Geest dienen, en in Christus Jezus roemen, en niet in het vlees betrouwen.

Want alleen deze besnijdenis, is “vruchtbaar”, en is dus “Leven”.

En om dit Leven te kunnen praktiseren is het nodig dat al het oude weggenomen wordt.

Dat al wat “bedekt”, weggenomen wordt.

Want: als men het Beloofde Land in bezit wil nemen;

als we werkelijk als Christen, door het leven willen gaan;

als we onze voet willen zetten op datgene wat de HEERE ons beloofd en gegeven heeft;

Als we de erfenis in ontvangst willen nemen;

dan zal men toch eerst besneden moeten zijn.

We zullen wedergeboren moeten zijn.

Namelijk al “het oude” zal moeten worden weggedaan en voor “dood” gerekend worden.

De gelovige wordt dan geacht om niet meer te wandelen naar het vlees, maar te wandelen naar de Geest en naar de nieuwe mens in Christus.

En dus niet meer te wandelen naar de 1^e beginselen der wereld.

En zeker niet meer te wandelen in overeenstemming met het Oude Verbond der Wet.

Vervolgens uit Kolossenzen:

Kolossenzen 2:9 e.v.:

Want in Hem, woont al de volheid der Godheid lichamelijk (= in Zijn Lichaam)

En gij (= dus gij), zijt in Hem volmaakt, Die het Hoofd is van alle overheid en macht; In Welken gij ook besneden zijt met een besnijdenis, die zonder handen geschiedt, in de uittrekking van het lichaam der zonden des vleses, door de besnijdenis van Christus;

Het gaat dus ook hier om de Geestelijke besnijdenis.

Waarbij niet de voorhuid, maar het zondige vlees, namelijk de oude mens is weggedaan en dit niet door de besnijdenis van Jezus (op de 8^e dag na Zijn geboorte), maar door de besnijdenis van Zijn wedergeboorte. Namelijk door Zijn “dood en Opstanding”.

En dit noemt de apostel Paulus: **“De besnijdenis van Christus”**.

De besnijdenis van het volk Israël, voordat zij het Beloofde Land kon binnen gaan, vond plaats op de Heuvel der Voorhuiden. (*Jozua 5:3*)

De Schrift verwijst ons hiermee naar de Heuvel Golgotha, want daar vond de Ware Besnijdenis plaats. (*2 Korinthe 5:15*)

Kolossenzen 2:12, 13:

Zijnde met Hem begraven in den doop, in welken gij ook met Hem opgewekt zijt door het geloof der werking Gods, Die Hem uit de doden opgewekt heeft.

En Hij heeft u, als gij dood waart in de misdaden, en in de voorhuid uws vleses, mede levend gemaakt met Hem, al uw misdaden u vergevende;

Wij geloven in de “werkingen”, danwel in de “Werken Gods” en dat is nu net wat de “besnijdenis” inhoudt.

Namelijk de “oude mens”, “het vlees” en de “werken van het vlees” zijn door de “Werken Gods in Christus” weggedaan.

Want de “werken van ons vlees” konden totaal niets bijdragen aan onze zaligheid.

Want zaligheid komt alleen tot stand door het Werk Gods.

En het Werk Gods bestaat onder andere uit:

- De Opstanding van de HEERE Jezus Christus uit de dood
- Het tot stand brengen van Nieuw Leven, uit het oude leven, door Christus de HEERE
- De vervulling van de Belofte van Eeuwig Leven is in Christus Jezus onze HEERE

Dus wij vertrouwen niet op de werken van de mens, maar wij geloven in de Werken Gods, Die Christus uit de doden (van tussen de doden uit) opgewekt heeft.

Wij, van nature zijnde in: “De voorhuid, in het vlees,
in de oude mens, in de misdaad
onder de Wet en in de dood”
zijn nu, **door geloof,** **met Christus levend gemaakt**
en al onze misdaden zijn ons vergeven

Kolossenzen 2:14:

Uitgewist hebbende het Handschrift, dat tegen ons (= Joden) was, in inzettingen bestaande, hetwelk, zeg ik, enigerwijze ons (= Joden) tegen was, en heeft datzelve uit het midden weggenomen, hetzelve aan het kruis genageld hebbende;

En waar het vlees en dus de voorhuid weggenomen wordt, wordt ook dat wat op het vlees gelegd was, weggenomen.

Namelijk de Wet des vleselijken Gebods (*Hebreeën 7:16*)

Namelijk het Handschrift dat tegen ons (= Joden), enigerwijze tegen was
Danwel het Juk, wat wij (= Joden) noch onze vaders hebben kunnen dragen.
(*Handelingen 15:10*)

Vervolgens uit Korinthe:

1 Korinthe 7:17-19:

Men zou blijven, zoals men geroepen is.

Want voor de HEERE betekent vleselijke besnijdenis of voorhuid niets.

Wat wel uitmaakt is, of men een zacht hart heeft en zijn nek wil buigen voor het Woord Gods.

Tenslotte uit Galaten:

Galaten 5:1-6:

Staat dan in de Vrijheid, met welke ons Christus vrijgemaakt heeft, en wordt niet wederom met het juk der dienstbaarheid (= de Wet) bevangen.

Ziet, ik Paulus, zeg u, zo gij u laat besnijden, dat Christus u niet nut zal zijn.

Laat u geen voorhuid aantrekken (1 Korinthe 7:18), leef niet weer onder de bedekking (= Wet) want dan is het werk van Christus, **voor u**, nutteloos geworden.

En ik betuig wederom een iegelijk mens, die zich laat besnijden, dat hij een schuldenaar is de gehele Wet te doen.

Want als je weer begint aan één werk der Wet, dan ben je schuldenaar om de gehele Wet te volbrengen.

En dan moet de HEERE, als het ware, opnieuw voor je zonden gekruisigd worden.

Christus is u ijdel geworden, die door de Wet gerechtvaardigd wilt worden.

Gij zijt van de Genade vervallen.

Want wij verwachten door den Geest, uit het geloof, de hoop der rechtvaardigheid.

Want in Christus Jezus heeft noch besnijdenis enige kracht noch voorhuid, maar het geloof, door de liefde werkende.

Geloof, dat alleen werkzaam is door de Liefde.

Liefde is Vrucht van de Geest.

Liefde is het actieve Leven van Christus in ons.

Amen.